

Nuorisosyksy

Kirsi Vimparin lähettikirje 5/2022 – 16.11.2022

Takana on vauhdikas syksy. Sairastin koronan syyskuun loppupuolella, ja vaikka sain sairastaa sen kotona eikä tauti äitynyt kovin pahaksi, siitä tuli jälkiseurauksena monenlaista ja vaikutukset ovat yltäneet pitkälle. Mutta nyt alkaa näyttää siltä, että tavallinen terveystilanne hämmöttää. Tähän kirjeeseen kerään kuulumisia lähinnä nuorisotyön puolelta, Kambjan pyhäkoulu on jatkunut entisellään ja opiskelijatyön suhteen on ollut monta hyvää askelta eteenpäin, niin Tarton ja Tallinnan pienryhmien kuin johtokunnan työskentelyn etenemisen suhteen.

Syyskuun lopussa järjestimme nuortenpäivät Tarton Paavalin seurakunnassa teemalla "Elämän valinnat". Otin päävastuun järjestelyistä, ja saimme kasaan hyvän tiimin suunnittelemaan ja toteuttamaan yhteistä viikonloppua. Vasemmassa reunassa muutama kuva viikonloputta, ylempi on meistä, ketkä olimme vielä jäljellä sunnuntaina aamupäivällä (osa lähti jo omiin seurakuntiin jumalanpalveluksiin) ja alla on kuva lauantain yhdestä ryhmätilanteesta.

Saimme ohjelmaan mukaan monipuolisesti teeman ympärillä pyörimistä, niin raamattuopetukseen, hartauksiin, musiikkiin, työpajoihin, ja lauantai-illan konserttiin ja Taize-rukoushetkeen. Nuoria tuli mukaan niin Tartosta kuin lähiympäristöstä Etelä-Viron puolelta, ja osa tuli mukaan myös Tallinnasta.

Paavalin seurakunnan nuorteniltojen kausi on lähtenyt käyntiin hienosti. Karl on saanut opetella ja kasvaa vastuuseen nuorisotyöntekijänä, ja tehtävä tuntuu sopivan hänelle hyvin. Uusia nuoria on tullut pitkin syksyä mukaan iltoihin, mikä on iso rukousvastaus ja tervetullut uusi vaihe yhteisessä työssä. Alla kuva yhdestä nuortenillasta:

Ehkä joku muistaa, että olen unelmoinut nuorteniltojen tai -toiminnan aloittamisesta kesäleirin ohelle myös Valgan rovastikunnan puolella. Nyt nyt se on toteutunut! Ehdotin, että kokeilemme, miten tämä voisi toimia, ja lokakuun lopulla järjestimme yhdessä ensimmäisen yhteisen nuortenillan Puhjan pappilassa, ja voi hyvillä mielin sanoa illan onnistuneen hienosti. Pyysin mukaan Tartosta lähettikollegea Ollin, joka juonsi ja säesti yhteislaulut kitaralla. Valgan rovastikunnan lapsi- ja nuorisotyöstä vastaava Kristiina veti meille tutustumisleikkejä, ja minun vastuullani oli raamattuopetus. Illan lopuksi Puhjan kirkkoherra Tiit piti meille iltahartauden. Ja mikä yksi hausimmista ja käytännöllisimmistä osuuksista: Puhjan väki oli järjestänyt aikuisille nuorten osuuden ajaksi oman ohjelman, he tutkiskelivat Raamattua lääninrovasti Martin johdolla yläkerrassa. Kun kerran aikuiset toivat nuorensa paikalle eri paikkakunnilta, niin onhan se kätevä, että heillekin on jotain omaa. Puhjalaiset järjestivät meille myös maittavan iltapalan.

Mitään uutta ja ihmeellistä ei siis keksitty, vaan mietimme yhteiset palat iltaan ja jaoimme tehtävät ja vastuut. Keskeistä oli ilman muuta myös se, että nuoria tuli oikeasti paikalle. Tämä oli illan alkuun saakka pieni jännitysmomentti. Koska vaikka kutsutaan, ja vaikka sanotaan että tullaan, vasta tilaisuuden alkaessa tiedämme, miten tässä kävi.

Sekä Paavalin nuortenpäivistä että tästä nuortenillasta palaute on ollut iloista ja positiivista. Jos Jumala suo, jatkoa siis seuraa molemmille! Valgan rovastikunnan seuraava nuortenilta on suunniteltu tammikuun lopulle. Alla muutama kuva illasta:

Hyvät uutiset eivät lopu vielä. Sain syyskuussa puhelun Pöltsamaan seurakunnan kirkkoherralta Markus Haamerilta. Hän kysyi, voisinko tulla heille mukaan auttamaan seurakuntaan säännöllisen nuorisotyön uudelleenaloittamisessa. Pöltsamaan seurakunnassa on aikoinaan ollut vahva nuorisotyö, mutta monien muiden seurakuntien tapaan se on hiipunut, kun vastuunkantajia ei ole löytynyt ja nuorten määrä vähentynyt.

Kävin palaverivierailulla ja pääsimme yhteisymmärrykseen mitä voimme yhdessä tehdä. He olisivat alun perin halunneet, että otan päävastuun nuortenilloista, mutta kerroin etten sitä pysty nyt ottamaan. Pöltsamaa on kuitenkin hieman kauempana, bussilla sinne kestää noin tunnin. Ja aina jos seurakunnasta löytyy vastuunkantaja, hänen kanssaan yhdessä tekeminen ja hänen tukemisensa ovat mielestäni parempi vaihtoehto, kuin se, että ulkopuolelta tulevana otan päävastuun, ja käytännössä tulen hetkeksi iltaan ja lähdän sitten taas pois. Lisäksi työpäiväni ovat jo sen verran täynnä, että uusien tehtävien sinne mahdollistaminen vaatii hieman luovuutta, mutta koin tämän niin tärkeäksi, että halusin ilman muuta käynnistää tämän prosessin heidän kanssaan.

Ja he löysivät vastuunkantajan, pyhäkoulupettaja Triin oli ja on valmis ottamaan vastuun viikottaisista nuortenilloista. Olemme hänen kanssaan yhdessä tiimi, minä tuen häntä etänä missä voin, tarvittaessa myös sisällön suunnittelussa mutta käytännössä nyt lähinnä tiedotuksen osalta suunnittelemalla mainokset. Lisäksi käyn paikan päällä noin kerran kuussa, ja vastaan illan

kokonaisuudesta. Triinun kanssa olemme tuttavat jo muutamien vuosien ajalta Soontagan leiriltä, jossa he ovat olleet mukana Põltsamaan seurakunnan lasten ja nuorten kanssa. Triin kyselikin jo pari vuotta sitten, olisiko minulla mahdollista tulla heille tekemään nuorisotyötä, ja muistan häntä ohjeistaneeni, että rukoilkaa ja etsikää edes yksi, joka voisi tulla mukaan tekemään. Ja näin siis Jumala vastasi, että Triin itse kypsyi ottamaan tuon tehtävän vastaan. Nuorteniltoja vetää välillä myös toinen pyhäkouluopettaja Liis.

Vieressä on kuva viime perjantailta, kun kävin Põltsamaalla nuortenillassa. Aikuisia kolme ja nuoria neljä, ja osa aiemmin mukana olleista nuorista ei tällä kertaa päässyt paikalle.

Havahduin tänä syksynä siihen, että tosiaan, olen todella monin eri tavoin mukana kristillisessä nuorisotyössä. Vaikka olen tätä tehnyt nyt vuosia, niin oman identiteetin kasvaminen myös ihmiseksi, joka tekee näin paljon nuorten kanssa töitä, on kuitenkin pitkä prosessi. Myös siksi, että varsinaisesti koulutukseni ja työkokemukseni ovat jotain ihan muuta. Ja myös siksi, että varsinaisesti oma toiveeni ei ollut alun perin suunnata nuorisotyön pariin, vaan olin enemmän kotonani opiskelijoiden ja aikuisten parissa.

Oppia, erehdyksiä, onnistumisia, hienoja hetkiä, epätoivon notkahduksia – niin monenlaista on nuorisotyön saralla näihin muutamiin vuosiin mahtunut. Mutta olen ollut niin kiitollinen tänä syksynä tästä työsarasta, on todella erityinen ja kallisarvoinen tehtävä saada olla Virossa lähetystyössä juuri näinä aikoina.

Mielessäni ovat monet hetket erityisesti tältä syksyltä, kun olen saanut nähdä ja kuulla, miten Jumala kutsuu, vetää puoleensa, opettaa ja hoitaa näitä meille hetkeksi annettuja nuoria. Me tutustumme, me juttelemme, keskustelemme ja jaamme asioita, me opettelemme yhdessä löytämään Raamatusta eri kirjat ja kohdat ja luemme niitä, me rukoilemme yhdessä, me laulamme yhdessä.

Voi kun Jumala lähettäisi lisää lähetystyöntekijöitä nimenomaan nuoria varten! Virossa alkuvuodesta tehdyn väestötutkimuksen tulokset kertovat hyvin selvästi, että mitä nuorempiin ikäpolviin mennään, sitä vähemmän on kristittyjä. 15-29 -vuotiaista virolaisista 6% kertoi olevansa kristittyjä (ryhmän ”15-vuotiaat ja vanhemmat” eli kaikkien tutkimukseen osallistuneiden ikäryhmien osuus antaa kristittyjen osuudeksi virolaista 15%). Jos mukaan otetaan Virossa asuvat ulkomaalaiset, kristittyjen määrä nousee jonkin verran, koska niin venäläisissä kuin meissä muissa ulkomaalaisissa on suhteessa enemmän kristittyjä kuin etnisissä virolaisissa.

Emme toki mitään tutkimusta tähän olisi tarvinneet kertomaan, että kristittyjen nuorten määrä on pieni, ja kyllä kokemus on näyttänyt, kuinka vaikea on välillä löytää yhtäkään nuorta kristittyä ja nuoret itse tästä myös kertoneet. Mutta tutkimuksilla ja virallisilla tiedoilla on aina oma paikkansa.

Mutta saamme olla tekemässä sen osan, minkä Jumala on meille antanut. Kun nyt Põltsamaa liittyi säännöllisesti nuorisotyötä tekevien seurakuntien joukkoon, meillä on neljän eteläisimmän rovastikunnan seurakunnissa 4, joissa on säännölliset viikottaiset nuortenillat. Yhteensä seurakuntia näissä rovastikunnissa on yli 40. Näistä seurakunnista minä teen nuorteniltoja yhteistyössä Põltsamaan ja Tarton Paavalin kanssa, ja Oleniuksen Olli järjestää illat Võrun rovastikunnan puolella Põlvassa ja Rāpinassa. Ja toki myös on ilon aiheena Valgan ja Võrun rovastikuntien yhteiset nuortenillat ja leiritoiminta, joissa me lähetystyöntekijät olemme myös mukana.

Voikin todeta, että Sley on todella vahvasti panostamassa kristilliseen nuorisotyöhön Virossa.

Suuri ilo ja siunaus on myös tämä, että saamme täällä Etelä-Virossa tehdä monia asioita yhdessä tiiminä Oleniuksen Ollin ja Salomen kanssa. Pääsin pyörähtämään lokakuussa kertaalleen myös Vörun rovastikunnan puolella, kun tuurasin yhden illan verran Ollia Pölvän ja Räpinan nuortenillassa (kuva tyttöjen kanssa).

Koronavuosien tauon jälkeen olemme jälleen lähdössä nuorten kanssa Maata Näkyvissä festareille Suomen Turkuun. Festarit ovat jo ihan muutaman päivän päässä tätä kirjoittaessani, ja pyydänkin teitä rukoilemaan erityisesti tuon reissun puolesta, jos vain kirje tavoittaa ennen viikonloppua. Täältä etelämmästä lähtee kaksi pikkubussia, ja Tallinnasta Tuomiokirkkoseurakunnan vastuunkantajien kanssa toiset kaksi. Yhteensä meitä aikuisineen on mukana Virosta 40, ja tämä on suurin porukka näiden vuosien aikana, kun minä olen ollut mukana.

Tämä reissu ei olisi mahdollinen ilman SleyN Nuorisotyön tukea, josta nuoret saavat lippupaketit. Myös teidän sekä muutamien seurakuntien ja lahjoittajien tuki on ollut ratkaiseva, että olemme pystyneet tuomaan kustannukset mahdollisimman pieniksi nuorille itselleen. Pelkästään laivaliput olisivat olleet monelle liian kalliit. Suuri kiitos näistä jo nyt! Rukoillaan yhdessä, että matka voisi olla turvallinen ja siunattu, ja että festarit olisivat jälleen mahdollistamassa nuorten uskonelämän tukemista, rakentamista ja osalla ihan eloon heräämistä.

Matkaaminen ei minun osaltani lopu festarireissuun. Tämä työkauteni päättyy heinäkuun 2023 lopussa, mutta kotimaankaudelle minun ennen kaikkea nuoriso- ja opiskelijatyön kuvioiden takia kannattaa tulla jo talvella. Tulen paluujaksolle joulukuussa, ja vierailuita seurakuntiin ja muihin paikkoihin ja tilanteisiin teen lähinnä tammi- ja helmikuun aikana. Olenkin tässä järjestellyt täällä päässä kuvioita, että voin hyvillä mielin olla kolmisen kuukautta Suomen puolella, ja samalla myös vierailuaikataulua sinne. Ihan valmis aikataulu ei vielä ole, mutta liitän sen seuraavaan lähettikirjeeseen. On haikea lähteä pois niin pitkäksi aikaa omasta kotoa Tartosta ja näistä työkuvioista, mutta on myös ihana ja lämmittävä ajatus päästä tapaamaan teitä lähettäjiä pitkän tauon jälkeen.

Mielessäni on psalmi 121, jonka jaan kanssasi vielä tähän loppuun:

***Matkalaulu. Minä kohotan katseeni vuoria kohti. Mistä saisin avun?
Minä saan avun Herralta, häneltä, joka on luonut taivaan ja maan.
Herra ei anna sinun jalkasi horjua, väsymättä hän varjelee.
Ei hän väsy, ei hän nuku, hän on Israelin turva.
Hän on suojaava varjo, hän on vartijasi, hän ei väisty viereltäsi.
Päivällä ei aurinko vahingoita sinua eikä kuunvalo yöllä.
Herra varjelee sinut kaikelta pahalta, hän suojelee koko elämäsi.
Herra varjelee kaikki sinun askeleesi, sinun lähtösi ja tulosi nyt ja aina.
Psalmi 121***

Siunaavin terveisin

Kirsi

sähköposti: [kirsi.vimpari\(at\)sley.fi](mailto:kirsi.vimpari(at)sley.fi)

internet: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kirsi-vimpari-virossa>

instagram: [kirsivimpari](https://www.instagram.com/kirsivimpari)

Vanhemmat lähettikirjeet löytyvät Sley'n sivuilta
<https://mediakirjasto.sley.fi/>

Kiitos- ja rukousaiheita

- Lapset: Kambjan pyhäkoulu ja uusien vapaaehtoisten löytäminen.
- Nuoret: nuortenillat Paavalissa ja nuortentyöntekijä Karl, nuortenillat Pöltsamaalla ja niistä vastaava Triin, Valgan rovastikunnan tulevat nuortenillat ja rovastikunnan nuorisotyöstä vastaava Kristiina.
- Opiskelijat: opiskelijaillat ja -tapahtumat Tallinnassa ja Tartossa, työntekijät Elsa ja Kristo, vapaaehtoisten löytyminen molempiin tiimeihin, johtokunta ja uuden pääsihteerin löytäminen.
- Kiitos kaikista paikallisista työkavereista ja vapaaehtoisista. Heille johdatusta ja työntöä Kirsin kotimaankauden ajalle.
- Kiitos johdatuksesta, jokapäiväisestä leivästä, tarvittavista voimista ja levosta.
- Rukoilemme, että vuodenvaihteeseen sijoittuva kotimaankausi voisi olla monin tavoin siunauksellinen ja hyvä.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Kirsi Vimparin työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille

IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös

kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Kirsi Vimparin rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä

<https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä,
leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.